

[Lønger]

Da overborgmester Egon Weidekamp overtog administrationen af Københavns kommunes lokalplaner fra magistratens 4. afdeling, var hans begrundelse, at magistratens 4. afdeling var for langsom.

Overtagelsen blev godkendt af indenrigsministeren og skete med virkning fra den 15. april 1983.

Spørgeren ønsker oplyst, hvordan det så er gået med den effektive overborgmesters bebudede masseproduktion af lokalplaner. Derfor anmodes ministeren om at opføre, hvor mange lokalplaner overborgmesteren færdiggjorde det første år, dvs. mellem 15. april 1983 og 15. april 1984.

Ved færdiggørelse forstås endelig vedtagelse efter offentlighedsprocedure, og de lokalplaner, som var forberedt allerede før den 15. april 1983, dvs. af magistratens 4. afdeling, må gerne medregnes.

Foreløbigt svar (9/7 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg har i dag anmodet borgerrepræsentationen i København om en udtalelse i anledning af spørgsmålet. Når svaret foreligger, vil jeg orientere spørgeren herom.

Spm. nr. S 731

Til justitsministeren (2/7 84) af:

Ole Espersen (S):

»Vil ministeren orientere skifteretterne og sø- og handelsretten i København om, at reglerne i den nyligt vedtagne lov om gældssanering i realiteten svarer til de af gældssaneringsudvalget foreslåede regler om sikkerhedsstillelse for behandling af gældssaneringsager?«

Begrundelse

I sit svar på spørgsmål nr. S 658 hævder ministeren, at der »i realiteten« er tale om, at reglerne svarer til hinanden.

Da reglerne imidlertid har forskellig ordlyd, jfr. begrundelsen for spørgsmål nr. S 658, vil det være væsentligt, om skifteretterne og sø- og handelsretten modtager en orientering af denne karakter.

(Besvaret sammen med nedenstående spørgsmål nr. S 732).

Spm. nr. S 732

Til justitsministeren (2/7 84) af:

Ole Espersen (S):

»Vil ministeren fastholde, at en lovbestemmelse, hvorefter der af retten – for at indlede gældssanerings sag – kan kræves sikkerhedsstillelse, »når særlige forhold taler derfor«, svarer til en lovbestemmelse, hvorefter retten »kan bestemme, at der skal stilles sikkerhed for omkostningerne ved gældssaneringsbehandlingen«, uden noget forbehold om, at særlige forhold skal tale derfor?«

Begrundelse

I sit svar på spørgsmål nr. S 658 udtaler ministeren, at der »i realiteten« ingen forskel er på regler af denne forskellige ordlyd.

Ministeren gør dette på baggrund af, at han i bemærkningerne til forslaget til lov om gældssanering havde meddelt folketinget – i strid med de faktiske forhold – at ministerens forslag svarede til forslaget i gældssaneringsudvalgets lovudkast, der intet forbehold indeholdt.

Spørgsmålet er væsentligt, fordi gældssaneringsudvalget i dets begrundelse forudsatte, at omkostningerne ved sagsbehandlingen »som regel« skulle afholdes af statskassen. Kun når skyldnerens bo er af en »vis størrelse«, burde omkostningerne »dog efter omstændighederne, helt eller delvis udredes af statskassen«, og da skulle der kunne kræves stillet sikkerhed. I modsætning hertil udtaler ministeren i sine bemærkninger, at det forudsættes, »at skifteretten regelmæssigt stiller krav om i hvert fald en vis sikkerhedsstillelse for omkostningerne ved sagens behandling«.

Det er således ganske åbenbart, at det, udvalget ønskede gjort til en undtagelse, af ministeren gøres til reglen.

Dette sker samtidig med, at det i svaret som nævnt hævdes, at der er tale om, at reglerne »i realiteten« svarer til hinanden.

Spørgeren må beklage, at klart fejlagtige oplysninger til folketinget søges bortforklaret, og at der af justitsministeriet anlægges fortolkninger, der er i åbenlys modstrid med såvel naturlig sprogbrug som fast juridisk fortolkning.

Svar (11/7 84):